

páchatel' bol si toho vedomý. Právnu ujmu v smysle § 391 tr. zák. ne-
treba však rozumeť výlučne materiálnu ujmu alebo majetkovú škodu;
právna ujma je tu aj vtedy, keď padelaním alebo falšovaním verejnej li-
stiny sa zhoršilo právne postavenie poškodeného v bársakom smere.
V tomto prípade obžalovaný použil falšovanú verejnú listinu u Úvernej
banky ku dokázaniu toho, že má právo vyzdvihnúť protihodnotu ním
podaného tovaru. Z tohoto činu nastala pre banku tá právna ujma, že
nemohla bezvadnou verejnou listinou dokázať, že jednala podľa úpravy
svojho komitenta J. S. Obžalovaný ako špeditér — tedy vzdelaný ob-
chodník — musel si byť aj vedomý toho, že pre banku nastáva táto
právna ujma. Bezzákladná je tedy z toho dôvodu ohlásená zmätočná
sťažnosť obžalovaného, že jeho čin nie je trestný. Zmýlili sa však sudy
nižších stolíc pri kvalifikácii činu obžalovaného, lebo tento čin sa kva-
lifikuje správne zločinom podľa § 391 tr. zák. Ponevác správna kvalifi-
kacia činu je miernejšia než tá, ktorá bola použitá súdmi nižších stolíc,
je tu dôvod zmätočnosti uvedený v bode 1 b) § 385 tr. p., na ktorý treba
hľadeť z povinnosti úradnej podľa posl. odst. § 385 tr. p. Preto najvyšší
súd pokračoval podľa odst. I. § 33 por. nov. a kvalifikoval čin obžalo-
vaného podľa § 391 tr. zák.

Čís. 4928.

Pojem »držby« ve smyslu § 171 tr. zák.

**Držba nepomine a věc nestane se věcí ztracenou (§ 201 c) tr. zák.)
pouhým byť nepovědomým ponecháním věci na určitém místě, k němuž
se může dosavadní držitel vrátiti, jakmile si uvědomil, že tam věc za-
pomněl.**

(Rozh. ze dne 21. února 1934, Zm I 794/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení
zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního
v Praze ze dne 10. srpna 1932, jímž byl stěžovatel uznán vinným zloči-
nem krádeže podle §§ 171, 173, 179 tr. zák.

Důvody:

Uplatňujíc důvod zmatečnosti čís. 10 § 281 tr. ř. namítá zmateční
stížnost, že osvojení sobě kabelky Edity S-ové, v němž shledává napa-
dený rozsudek zločin krádeže podle §§ 171, 173, 179 tr. zák., bylo pod-
řaditi pod ustanovení o podvodu, přesněji pod ustanovení (§§ 197, 201 c),
200, 203 tr. zák., protože faktický poměr S-ové ku kabelce, který je
předpokládán pojmem držby jakožto známky skutkové podstaty krádeže,
pominul tím, že S-ová zapomněla kabelku při koupi ovoce v obchodě,
přesněji na obchodním stánku stěžovatele a stěžovatel, když se S-ová
asi po 10 minutách u něho po kabelce sháněla, popřel, že tam kabelku
nechala. Námitka neobstojí. Faktický poměr určité osoby k určité věci,
jaký předpokládá pojem držby, nevyžaduje, by věc byla přímo v ruce
nebo v dosahu rukou dotčené osoby; stačí, že věc je v dosahu faktické

moci tak, že se dotčená osoba může kdykoli uchopiti věci za účelem libovolného nakládání s ní, a tomu tak je, pokud je věc, třebaž ne v bezprostředním dosahu rukou dotčené osoby — na místě, které je dotčené osobě známo a přístupno. Držba dosavadního držitele pomíjí a věc stane se věcí ztracenou a vhodným předmětem nálezu teprve tím, že dosavadní držitel pozbyl naděje, že se jí kdykoliv může znova ujati, tudíž obzvláště tím, že neví, kde je věc, jež se z jeho vůle nebo bez jeho vědomí od něho oddělila. Držba nepomine a věc nestane se věcí ztracenou pouhým byť nepovědomým ponecháním věci na určitém místě, k němuž může se dosavadní držitel vrátiti, jakmile si uvědomil, že věc tam zapomněl. Ani v souzené trestní věci nepozbyla S-ová, jež po krátké době k obchodnímu stánku stěžovatelovu se vrátila pro svou kabelku, držby věci té tím, že ji zapomněla, nýbrž teprve tím, že si ji stěžovatel přisvojil a S-ové zapřel, porušiv takto odnětím cizí kabelky s obsahem držbu S-ové, a nezatajiv jen, jak předpokládá podvod, nález osvojené jím věci, jež již nebyla v držbě majitelky nebo jejího zástupce. Proto bylo stížnost, pokud napadá výrok o vině, jako neodůvodněnou zamítnouti.

Čís. 4929.

K objektivní skutkové podstatě zločinu veřejného násilí podle § 87 tr. zák. se nevyžaduje, by čin byl spáchán za zvláště nebezpečných okolností; stačí, bylo-li činem pachatelovým nebezpečí ve smyslu § 87 tr. zák. vůbec přivedeno. Byly-li tu však už v době činu okolnosti nebezpečné, stačí zvýšení nebezpečí, jež tu již bylo.

K naplnění pojmu »nebezpečí« ve smyslu § 87 tr. zák. stačí, že (výkřikem) vznikla možnost rozpoutání vášni u shluklého davu a útoku jeho na zakročující četnictvo a vojsko, tedy ohrožení životů, zdraví a bezpečnosti jednak zakročujících četníků a vojínů, jednak i demonstrantů.

K naplnění subjektivní skutkové podstaty zločinu § 87 tr. zák. stačí t. zv. dolus ohrožovací, t. j. vědomí pachatelovo, že svou činností ono nebezpečí způsobuje.

(Rozh. ze dne 21. února 1934, Zm II 198/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu trestního v Brně ze dne 7. listopadu 1931, zrušil napadený rozsudek ve výroku, jímž byl obžalovaný sprostěn obžaloby pro zločin veřejného násilí podle § 87 tr. zák., jakož i ve výroku o trestu a ve výrocích s tím souvisejících, a věc vrátil soudu první stolice, by ji v rozsahu zrušení znova projednal a rozsoudil, přihlížeje při novém rozhodnutí k právoplatným odsuzujícím výrokům pro zločin podle § 81 tr. zák., zločin podle § 15 čís. 3 zákona na ochranu republiky, přečiny podle §§ 279 a 283 tr. zák. a přestupek podle § 312 tr. zák.